

1. Přežil jsem v samotě kterou jsem si nakonec zamiloval
jako si nakonec vězeň oblíbí vězeňský dvůr
jako MUKL který ví že ať se podhrabe kamkoliv
vždycky narazí na mříže.
 2. A nebylo kam se hnát zbývalo jen do smrti si ho honit
a tlachat o svobodě s jinejma troskama v hospodě
ožrat se porvat se pak se jít projít k večeru a řvát
proč se nato k***a nevyseru.
 3. Ale situaci nakonec vždycky zachránily děti
a mohlo tak dál pokračovat šíření dědičné sněti
neboť jejich jedinými skutečnými katy jsme nakonec my
homo sapiens čili člověk pitomý.
 4. Proto jsem jezdil v noci bez světel
po šesti tequilách a pěti jointech v protisměru a
pozoroval stíny stromů pod kopcem ozářené jen měsícem
a obrysy domů v půlnočním pološeru tak nato už dneska fakt seru.
- R: Kam se dožijem, kdo ví,
Kam se dožije, kdo ví
když už jsme se dožili až sem
A co je osudem, kdo ví,
co je osude, jen až tu nebudem budem znát co bylo naším osudem.
5. Dny, měsíce a roky černou tužkou na černý papír
psal jsem ti zprávy a dával je do mrtvý schránky
pro všechny případy všechny své nápady kdyby jsi
náhodou přeci jen někde existovala.
 6. A pak si jednou v noci vedle mě stála a z minulosti se minulost stala
z přítomnosti budoucnost to celé v necelé půlvteřině znovu jsem se
narodil a konečně i mně bylo jasný co znamená
hláška: „I cesta může bejt cíl.“
 7. A kašlu na lidi co si myslí že mi budou přidělovat kyslík
a jen zírám jak se z jasné pravdy stává pravda tak ňák
vedlejší a odmítám si vybrat - chceš bejt
blbej anebo blbější? Ale né.
 8. Chci bejt s tebou klidně věčně na útěku než jako ovce čekat na sekeru
ale to je jasný na to už fakt seru a myslím, že už je čas
tak hodně štěstí všem ať už jste kdekoliv svobodným i vězňům
a bachaře ať vezme čas.

R: